

Finansministeren (Thor Pedersen):

Når jeg nævnte det tidligere sovjetiske system, har det ikke relation til spørgeren, men blot til, hvorfor værkerne blev opført, som de blev, altså med en høj risikomargin, altså at man ikke tillagde det særlig vægt, hvad der kunne ske i forhold til det, der hører til normal vestlig standard.

Ja, mit svar på selve spørgsmålet om, hvad det er, man vil og ikke vil, er igen at sige, at vi altså mener, det er fornuftigt at sikre eksisterende værker bedre. Vi mener, det er fornuftigt at nedbryde usikre værker. Og det er det, Euratom kan bruge deres penge til. Hvis de skal have udvidet lånerammen, så skal der gode argumenter til, men vi vil ikke afvise det, før vi ser, hvad det er for projekter, man i Euratom eller i Kommissionen nødvendigvis mener, man kan støtte.

Og det er så ikke nye værker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 393

3) Til finansministeren af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Finder ministeren det demokratisk betryggende, at alle beslutninger om eventuelle euratomlån træffes af Kommissionen alene?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 391.

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker spørgeren at begrunde spørgsmålet? Det gør hun ikke. Så er det finansministeren.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er så et spørgsmål om, hvorvidt jeg finder det demokratisk betryggende, at beslutninger om eventuelle euratomlån træffes af Kommissionen alene.

Det er korrekt, at Kommissionen har bemyndigelse til at bevilge lån inden for den fastsatte låneramme efter de opstillede kriterier. Hvis EU og den politiske proces skal fungere, er det nødvendigt på en række områder at lade forvaltningen træffe beslutninger inden for politisk udstukne rammer. I EU nedsætter man ofte komiteer til at følge og rådgive om Kommissionens

udmøntning af sine beføjelser. Denne fremgangsmåde er ikke mindst hensigtsmæssig på teknisk meget komplicerede områder.

I en bevilling af euratomlån til de østeuropæiske lande bistår Kommissionen af en gruppe eksperter fra medlemslandene, som vurderer sikkerhedsproblemet og eventuelle løsninger. Rådets eksperter bliver således i høj grad inddraget, og i Danmarks tilfælde er det medarbejdere fra Beredskabsstyrelsen.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, det er jo det, jeg kalder et ikkesvar. Ministeren svarede faktisk ikke på spørgsmålet, der lød: Finder ministeren det demokratisk betryggende, at man har en instans som Euratom, hvor der ikke er nogen som helst politisk indflydelse på eller diskussion om, hvad der skal ske på atomkraftområdet i EU herunder i de østeuropæiske lande, som Euratom også kan yde lån til?

Så jeg vil gerne bede ministeren om at forholde sig til substansen og svare på, om han finder det demokratisk betryggende, at man stadig væk har den form for dinosaurer i EU.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg finder det meget betryggende, at det ikke er politikere, der sidder og udreder de tekniske forudsætninger for beslutningerne, men at det er teknikere, der gør det, og at det er beskrevet, hvad formålet er med Euratom, nemlig at forbedre sikkerheden. At man har en teknisk viden, for at man kan forbedre sikkerhed, eller at man har en teknisk viden for at nedbryde eksisterende anlæg, føler jeg mig meget tryk ved. Jeg synes, det er en god rollefordeling mellem beslutningsprocessen om de penge, der sættes af til et veldefineret område, og den måde, man vælger at anvende pengene på.

Sådan er det jo også på operationsafsnit. Der er det overlægen, der opererer, selv om det er politikerne, der har bestemt, at pengene er til rådighed, men man spørger ikke politikerne om, hvordan man skal operere. Og det er jeg meget tilfreds med.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er jo ikke en teknisk detaljeret diskussion, der er lagt over i Euratom. Det er simpelt hen hele beslutningen om, hvem der skal have lån fra Euratom, der er lagt derover, uden at sagerne på nogen som helst måde hverken går til høring i Europa-Parlamentet eller går til en konfirmation eller en diskussion i Ministerrådet. Det er